

som en Begunstigelse. Hvorvidt nu selve Nedsættelsen i denne Afgift kommer den tilgode, som først erlægges den, det er et Spørgsmaal, som vistnok kan være tvivlsomt, naar man saaledes vil opstille det; men det er en Tvivl, som vil reise sig ved enhver Nedsættelse. Naar en Afgift udredes, kan man ikke absolut sige, at det er den, som først betaler den, der kommer til at udrede den; det er muligt, at han kan skaffe sig denne Indtægt igjen paa en anden Maade gennem Salg eller ved andre Operationer; men at det dog altid maa anses og er blevet anset som en Lettelse for Handelen og for Rhederierne, at der finder en Nedsættelse Sted i de Afgifter, som først blive at udrede af Rhederne, det troer jeg ikke man vil kunne modstige. Jeg har derfor ogsaa betragtet denne Deel af Loven som en virkelig Lettelse, der ydes Rhederierne. De sættes der ved istand til lettere at kunne udhøste Concurrencen baade med Indlandet og med Udlandet. Det er den Fordeel, der vil tilflyde dem, at de, om de end ikke komme til at nyde Godt af den Afgifts-nedsættelse, som bliver indført, dog lettere ville kunne bestaa i Concurrencen med Udlandet. Det er fra denne Side, jeg har betragtet Sagen, og det er ogsaa derfor, at jeg i saa Henseende skal stemme for den. Jeg skal endnu kun gjøre opmærksom paa, da der er blevet henvist til Varespeculanterne, at det jo vistnok er en Betragtning, som har sin fulde Betydning, idet der er en Omstændighed i denne Lov, som ikke er bleven berørt, og som kan gjøre det meget tvivlsomt; hvorledes Forholdet vil stille sig efter Lovens Udgivelse. Det er nemlig de frømmende Ladninger, de, som komme til Canalen og ikke have nogen iforveien bestemt Losseplads; de kunne muligvis dirigeres herhen paa Bladsen. Men jeg maa i saa Henseende kun bemærke, at den Side, hvorfra jeg har betragtet den hele Lov, er den, at der i mine Tanker er noget Unaturligt i, at Indvaanerne i de forskjellige Byer her i Landet skulle være underkastede forskellige Afgifter. Det er ganske vist, at den Kjøbmand, der boer i Aarhus, og der indfører Varer, er underkastet andre Toldafgifter end den, som indfører Varer i Kjøbenhavn. Denne Lov er en Tilnærmelse til at ligeliggøre dette Forhold, og

det er navnlig fra denne Side, at jeg maa stemme derfor.

Formanden: Den 2den Landstingsmand for 2den Kreds har uafset Ordet. Han har allerede havt det to Gange; men jeg antager, at der fra Thingets Side ikke vil have Noget imod, at han atter faaer det (Nei!).

Kirck: Jeg har kun udbedet mig Ordet i Anledning af, hvad den høitærede Finantsminister yttrede med Hensyn til, at han ikke vidste, hvad jeg vilde eller ikke vilde. Det forekommer mig dog virkelig, at jeg har udtalt det saa bestemt, idet jeg tillod mig at yttre mig over §§ 1 og 2, at der ikke maa kunne være nogen Tvivl hos den ærede Finantsminister om, at jeg ikke vil gaae ind paa Andet, end hvad den 1ste Paragraph indeholder, og det synes ogsaa efter det, der tidligere er passeret, at være det Naturligste og Allerrigtigste, uden at man behøver at gjøre den Udvidelse, som er fæet i § 2 og § 3. Naar de Vedkommende, som boe sønden for Strømtoldlinien, sik, hvad de med Rette kunne gjøre Krav paa, nemlig at stilles paa samme Fod, som de norden for samme Boende, saa mener jeg, at man ikke kunde fordrø Mere, og, naar der nu yderligere er fæet Lettelser i §§ 2 og 3, saa har jeg tilladt mig at sige, at det er Lettelser, som ikke falde paa rette Sted eller paa rette Haand. Det er min fuldkomne Overbeviisning, og det er Noget, jeg desuden har erfaret, at saadanne Lettelser ikke falde paa det rette Sted. Det, hvorom der altsaa kunde være Spørgsmaal, er en Godtgjørelse af Sundtolden, som i Motiverne er anslaaet til — jeg troer det er 37,000 Rbd. Den tidligere Begunstigelse var 25 pCt. af Indførselstolden, og udgjorde i Gjennemsnit, om jeg husker ret, 110,000 Rbd. aarligt. Naar man altsaa kunde spare Statskassen aarligt en Udgift af 73,000 Rbd. omtrent, saa meente jeg, at det var vor Blygt; thi det kunne vi gjøre uden at fornærme eller forurette Noget som helst af de andre paagældende Parter, som ere nævnte i Paragrapherne 2 og 3. Naar det er blevet sagt, at en Formindskelse i Skatter kan Ingen vel have Noget imod, saa siger jeg: nei, meget vel; men, formindste vi den ene Indtægt, saa maae vi lægge paa en